

Kunsthuis Baarn is dakloze nomade

BAARN Een aantal 'culturele en maatschappelijk nomaden' verzorgt donderdag 13 februari een discussieavond over betaalbare huisvesting voor maatschappelijke initiatieven in Baarn. In de aanloop daar naartoe laat de Baarnsche Courant een aantal van deze organisaties aan het woord. Over hun belang voor Baarn en waarom ze een onderkomen nodig hebben. Vandaag: Katja Sobrino van Kunsthuis Baarn.

Christine Schut

„Kunsthuis Baarn bood een expositiemogelijkheid voor lokale kunstenaars. In de zomermaanden exposeerden we elke maand in het Koetshuis in de Pekingtuin. Dat konden eigen leden zijn of andere kunstenaars uit het dorp. Ook organiseerden we Art battles en andere activiteiten. Elk weekend waren we open, waarbij we zelf surveilleerden. Kunsthuis Baarn is ruim vijf jaar geleden opgericht, ontstaan eigenlijk, door lokale kunstenaar die het leuk vinden samen dingen te doen”, legt Katja Sobrino uit. Het Koetshuis stond al lang leeg, toen twee kunstenaars zonder expositieruimte er, met toestemming van de gemeente Baarn, de eigenaar van het pand, een kunsthuis van maakten. Dat mocht zolang het pand leegstond. Toen bekend werd dat, begin 2019, Muziekschool Baarn haar intrek in het Koetshuis zou nemen, moest Kunsthuis Baarn vertrekken en leidt sindsdien een nomadenbestaan. „We hebben momenteel ongeveer achttien leden. We hebben een

■ Een aantal kunstenaar van het Kunsthuis met links Katja Sobrino.

maand mogen exposeren in Theater de Speeldoos, dat was fijn. Maar je bent daar gangvulling. Mensen komen niet naar het theater voor de kunst in de gangen. Anno 2020 zijn we een groep enthousiaste kunstenaars die met elkaar vergaderen en plannen maakt. We hebben helaas geen vaste expositieruimte meer. We zijn op zoek naar een pop-upruimte. We zijn bezig iets

tijdelijks te organiseren met andere initiatieven in Baarn. We kijken ook in Soest of daar expositieruimte is te vinden”, aldus Sobrino. Kunsthuis Baarn heeft een ruimte nodig waar de leden kunnen exposeren. Met name wandruimte is belangrijk. „Het is voor ons niet rendabel te krijgen om winkelruimte te huren. We willen graag leegstaande ruimte waar je mensen kunt ont-

vangen, het liefst in de loop.” Samen kunst maken doen de leden niet. Elke kunstenaar heeft zijn of haar eigen discipline, al zijn er soms wel samenwerkingsverbanden. „In principe werkt iedereen thuis. We hebben niet direct behoefte aan een plek waar we gezamenlijk kunnen creëren. Maar er is in Baarn weldegelijk behoefte aan een plek waar mensen creatief aan de slag

kunnen. Een broedplek is het meest ideaal. Mijn droom is een plek waar Baarners individueel kunnen werken en gezamenlijk exposeren. Tegen de gemeente zou ik willen zeggen dat culturele behoefte in het dorp afhankelijk is van huisvesting die niet meteen een commerciële inslag heeft.”

Op de vraag wat Baarn verliest als Kunsthuis Baarn niet meer zou bestaan, antwoordt Katja Sobrino: „Een stukje positieve beleving en een stukje geluk. Die zijn voor iedereen alleen maar goed. Alles wat je ziet is bedacht door iemand met een visie. In de Laanstraat bijvoorbeeld de gebouwen, maar ook de producten die in de winkels liggen. Wij dragen ertoe bij dat mensen kunnen genieten. Je kunt verliefd worden op een kunstwerk omdat het je iets doet. Omdat we zo’n diverse groep vormen, zit er altijd wel werk bij dat je aanspreekt. Dat is zo uniek aan deze groep.”

Dan, nog een droom: „Ik kom soms in het buitenland in een dorpje. Dan is een atelierwinkel een vondst. Daar vind je dingen die authentiek zijn voor de locatie. Iedereen vindt dat geweldig, maar dat hebben we niet in Baarn. Hoe geweldig zou het zijn als we dat in Baarn zouden hebben. We willen een platform bieden aan Baarners die de behoefte hebben zich creatief te uiten.”

Donderdag 13 februari, 19.30-21.30 uur: 'Met woningen alleen bouw je geen dorp.' Initiatiefnemer Lokaal-O. Locatie: Lokaal-O, Platanlaan 1. Meer info: info@lokaal-o.nl. Alle Baarners zijn welkom om mee te praten.

Baarnsche Bomen zoekt werkplaats

BAARN Een aantal 'culturele en maatschappelijk nomaden' verzorgt donderdag 13 februari een discussieavond over betaalbare huisvesting voor maatschappelijke initiatieven in Baarn. In de aanloop daar naartoe laat de Baarnsche Courant deze organisaties aan het woord. Over hun belang voor Baarn en waarom ze onderdak nodig hebben. Vandaag: Alex van den Berg van Stichting Baarnsche Bomen.

Christine Schut

„Wij willen het hout dat in Baarn wordt gekapt, redden van de shredder en de open haard. Daarvoor tekenen we binnenkort een samenwerkingsovereenkomst met de gemeente Baarn”, legt Alex van den Berg uit. „We zijn nu anderhalf jaar bezig. Er liggen al 150 planken van tien bomen te drogen onder ons afdak bij het gebouw van de ijsbaan in Baarn. Als het hout winddroog is, kunnen we het verwerken. Een houtdraaier heeft al wel kommen en schalen voor ons gemaakt. Maar langzamerhand kunnen we wat doen.” Met boomstammen, mag het duidelijk zijn, dat ruimte belangrijk is. „Ruimte is lastig te vinden. We hebben subsidie gekregen van het Prins Bernhardfonds om op te starten. Daarvan laten we het hout zagen en onze website bouwen. Vanuit de gemeente krijgen we alleen hout. Maar ook dat is lastig. In het Cantonspark worden zometeen bomen gekapt, daarvan krijgen wij een grote kastanjeboom. De rest gaat naar de aannemer. Als ergens hout wordt gekapt, wordt gekeken naar

de economische waarde van dat hout. Dat wordt meegenomen als de gemeente de opdracht in de markt zet. In de praktijk komt het er op neer dat de aannemer die de bomen gaat kappen, het hout mag houden. De opbrengsten van het hout worden meegerekend in de begroting. Ik snap de gemeente wel, als wij als stichting gaan kappen, kost dat de gemeente geld. Bovendien kunnen wij ook niet honderden bomen per jaar verwerken”, legt Van den Berg uit. Baarners Alex van den Berg en Bas Dekker zijn de oprichters van de stichting. „We zijn op zoek naar ruimte. Een kleine werkplaats is al voldoende”, aldus Alex. „We hebben ons aangesloten bij Lokaal-O omdat we veel zien in een kruisbestuiving. Als we een werkplaats hebben, is die niet alleen voor onszelf bestemd. Ook anderen kunnen daar dan gebruik van maken. Het heeft dus ook een sociaal aspect. Samen zijn zaken wellicht ook beter te realiseren. Al vergeet dat wel een andere ruimte-indeling. In grote steden staan altijd wel loodsen leeg, dat heb je hier niet echt.”

Op de vraag wat Stichting Baarnsche Bomen toevoegt aan Baarn en wat we missen als de stichting zou verdwijnen, antwoordt Van den Berg: „We zijn er nog niet echt, dus er valt niets weg. Maar je mist dan wel in Baarn de mogelijkheid op een goede ecologische manier om te gaan met hout dat gekapt is. We willen laten zien wat er komt kijken bij het ambacht meubel maken. Hoeveel tijd het kost een goede stoel te maken. We willen laten zien hoe

■ Alex van den Berg (links) en Bas Dekkers van de Stichting Baarnsche Bomen.

dat gaat en hoe het hele proces verloopt.”

De discussieavond op 13 februari is volgens Alex van den Berg een goed initiatief. „Baarn heeft geen participerende overheid. De gemeente neemt in ieder geval niet het initiatief tot een oplossing voor het tekort aan vastgoed in het sociale domein. Het signaal dat je als gemeente geeft

als je geen medewerking verleent, dat schrikt mensen af die iets willen ondernemen. Deze discussie gaat verder dan alleen geld. De vraag is wat sociaal vastgoed mag kosten. Wat we willen met sociaal vastgoed en wat het oplevert. De Boemerang wordt straks verkocht vanwege een economische reden. Sportclubs hebben ook veel ruimte in ge-

bruik, betalen die daarvoor ook een marktconforme prijs? Ga je alles omzetten in gedeelde inkomsten of levert sociale huisvesting op sociaal vlak wat op. Daarom hebben we ons aangesloten bij de discussieavond op 13 februari. Wat betekent het als Baarn organisaties zal ondersteunen die ruimte nodig hebben. Daar zijn we zeer benieuwd naar.”